

Refracție

Erw Magdo

Nici nu mai știu de e noapte sau zi,
Clipă cu clipită se petrec și le resimt
În serile calde și diminețile limpezi,
Gânduri de limpezit, să simt ce presimt.

Brize blânde șuieră-n șoapte venirea,
Trezirea la regăsire, ramuri tremură
Expansiunea copacului vieții, ce conținea
Un etern. Noi suntem fiecare câte o ramură.

Crescând pe orizontală și pe verticală,
Ne intersectăm periodic la mijloc de cruce,
Atunci când înțelegem partitura muzicală
A sufletelor în universala sonoră reproducere.